

H. GEESTSCHOO

Na Caberg en Malpertuis werd in 1960 gestart met de bouw van een derde wijk in Maastricht-West. Na het bouwrijp maken van de grond, werd begonnen met de bouw van de woningen op de Pottenberg. In de maand juli werden de eerste woningen door de bewoners betrokken (Granietstraat). Eveneens in die maand werd J. Hulsmans benoemd tot bouw-pastoor. Met hulp van de eerste bewoners werd aan de Roemerstraat een houten noodkerk gebouwd, die uit Son-Breugel was opgehaald. Pastoor Hulsmans zorgde ervoor dat in de nieuwe wijk ook met het onderwijs gestart kon worden.

Daartoe werden toen tegen de noodkerk twee noodlokalen gebouwd. Deze kwamen uit West-Duitsland, waar ze als officiersmess hadden dienst gedaan. Ze werden ingericht voor klas 1 en 2 van het lager onderwijs. Een deel van de noodkerk werd ingericht voor twee kleuterklassen. Eén van deze lokalen werd 's zaterdags ontruimd. De wand tussen kerk en lokaal werd opengeklapt en het altaar rolde men de kleuterklas binnen. Zo werd voor de zondag de noodkerk met deze ruimte vergroot.

In november 1960 werd juffrouw Philie van Domburg benoemd tot hoofdleidster van de Francesco-kleuterschool en dhr. J. Quaedvlieg werd aangesteld tot hoofd van de H. Geestsschool. Op 7 januari zou men beginnen met het onderwijs aan 12 leerlingen van de 1e klas en 12 leerlingen van de 2e klas. Aangezien de toiletten nog niet waren aangesloten op de waterleiding, verleende de inspecteur pas toestemming om te starten op 9 januari. Begonnen werd met oude banken die geleend waren van de Aloysiusschool aan de Brusselsestraat. Op 22 februari kreeg de school haar eerste nieuwe meubilair.

De H. Geest school startte als een gemengde school, omdat het leerlingenaantal te gering was om met een afzonderlijke jongens- en meisjesschool te beginnen en omdat een gemengde school een betere afspiegeling was van het doorsnee gezin waar broertjes en zusjes ook samen leven.

Om met twee leerkrachten te mogen werken, moest de school op 1 maart 1961 31 leerlingen tellen. Wanneer dit niet het geval was, dan zou het schoolbestuur geen subsidie ontvangen voor het salaris van de onderwijzeres. Met spanning werd uitgezien naar het gereedkomen van nieuwe woningen en daarna was het nog een grote vraag of hierin gezinnen zouden komen met kinderen die naar de 1e of 2e klas moesten gaan. Gelukkig, het benodigde aantal werd gehaald.

Na de zomervakantie (september 1961) zou men ook met een derde leerjaar moeten beginnen. Er was echter nog geen lokaal en het benodigde aantal kinderen was er ook nog lang niet. Daarom werd besloten ook leerlingen voor het 4e leerjaar aan te nemen. Het schoolbestuur slaagde erin om in een flatgebouw aan de Potteriestraat nr. 47 (naast slager Verhey) een kelderruimte te huren, welke als klaslokaal werd ingericht. Het daglicht viel er binnen door vier kleine kelderraampjes. In de hoek van dit lokaal werd een toilet ingericht, alleen door een deur afgescheiden van het klaslokaal. Het lokaal was alleen bereikbaar via een donker gangetje. Bij het binnenkomen en weggaan werd hier een stallantaarn ontstoken. Op 1 september 1961 haalden we nog geen 76 leerlingen. Toch werd het erop gewaagd om met drie leerkrachten te beginnen. Juffrouw Caubergh kreeg de 1e klas, juffrouw Otten nam haar intrek in het "kelderke" met de 2e klas en dhr. Quaedvlieg nam de combinatieklas 3/4.

De school had geen speelplaats. Daarom lieten we de kinderen spelen in een parkeerkom tussen twee flatgebouwen aan de Roemerstraat, tegenover de noodkerk. Deze parkeer-

kom werd ook gebruikt voor de gymles. Dit duurde echter niet lang. Sommige jonge moeders klaagden dat deze les juist gegeven werd wanneer hun baby sliep. Het lawaai betekende een storing voor de slapende baby. De consulente voor de lichamelijke opvoeding adviseerde er maar mee te stoppen. Bij goed weer zouden we voortaan met de kinderen een flinke wandeling maken.

In oktober 1961 was er nog geen verwarming in de kelderklas. Toen het er te koud werd, besloten we de 2e klas voorlopig onder te brengen in de 1e klas. In november was het aantal kinderen in klas 1+2 opgelopen tot 42. Toen werd de inspecteur van het lager onderwijs ontboden en eindelijk kreeg het kelderke zijn verwarming.

In december 1961 kreeg het bestuur officieel toestemming om met terugwerkende kracht vanaf 1 sept. '61 'n derde leerkracht aan te stellen.

Aan bijgaand schema is duidelijk de sterke groei van het aantal leerlingen van de lagere school op Pottenberg te constateren:

<u>1961</u>	<u>1962</u>	<u>1963</u>	<u>1964</u>
	jan. : 82	jan. : 260	jan. : 396
	juli : 118	juli : 269	juli : 404
sept.: 57	sept.: 228	sept.: 370	

In het schooljaar '61-62 werd het leerlingenaantal meer dan verdubbeld. Onze school kreeg toen toestemming om een 4e leerkracht aan te stellen. Omdat geen lokaal beschikbaar was, werd aan klas 3 en 4 (45 leerlingen) in één lokaal lesgegeven door 2 leerkrachten. Om de beurt mondelinge les en schriftelijk werk.

Het schooljaar '62-63 werd begonnen met 7 klassen. Hiervan werden 3 klassen ondergebracht in winkels (waar nu de ABN-bank is) en 4 klassen onder de Mammoetflat.

Tijdens het schooljaar 1963-64 telde onze school 10 klassen. 6 Klassen zaten nu onder de Mammoetflat en 3 nog in de winkels en ook het "kelderke" was weer in gebruik. De 2 noodlokalen naast de kerk waren inmiddels in gebruik genomen door de zich uitbreidende Francescokleuterschool.

4 februari 1964 kon het eerste nieuwe 7-klassige schoolgebouw aan de Opalinestraat betrokken worden en op 16 april '64 met veel feestelijk vertoon officieel geopend.

Deze school was immers de eerste, gebouwd volgens het Dura-Atlassysteem, die in Nederland was gereedgekomen.

In die tijd bestond er in ons land nog een grote achterstand bij scholenbouw.

Gebleken was dat de Overheid vlugger de vereiste goedkeuringen gaf, wanneer men scholen in serie ging bouwen volgens een of ander systeem. In dit geval het Dura-Atlassysteem. (Dura is de naam van de aannemer en Atlas was de naam van het soort steen dat in de gevels is verwerkt).

Van de eerste serie van 7 scholen kreeg Maastricht er 3 waarvan 2 in de wijk Potenberg werden gebouwd. De derde werd de Nutschool-Oost.

Het middelste schoolgebouw was er een uit de tweede serie en kwam begin 1965 gereed. De toestemming voor dit derde gebouw is mede zo snel gegaan, omdat daarmee de eerste leerlingen van de wijk Belfort konden worden opgevangen, waar nog geen voorzieningen op onderwijsgebied waren.

September 1964 was de school zo ver gegroeid dat de leiding werd verdeeld over 2 hoofden. Afdeling Opalinestraat onder leiding van dhr. Quaedvlieg en afdeling Silexstraat onder dhr. Moers, beide scholen onder de naam: H. Geest school.

Nu de lagere school zijn definitieve huisvesting had gekregen, kwam er in de winkels plaats voor de 2e kleuterschool het Bambino Höfke onder leiding van mej. Sofie Honnée. De Francescokleuterschool kreeg een nieuw gebouw aan de Roemerstraat en enige jaren later gevolgd door een nieuw gebouw voor het Bambino Höfke aan de Majolicastraat (nu: trefcentrum De Romein).

de eerste 12 leerlingen met het eerste hoofd, dhr. Quaedvlieg.

dhr.
Moers
met
zijn
klas

6
64-65

Dhr. Quaed-
vlieg met
zijn team

het
eerste
school-
gebouw;
een
noodvoor
Ziening

Eind zestiger jaren werd de eerste gymzaal gebouwd hoek Silexstraat-Opalinestraat. Begin zeventiger jaren gevolgd door een tweede zaal naast de speelplaats, zodat we nu de ruimte hadden aan elke klas 3 gymlessen te geven. Daarnaast deed onze school mee aan het schoolzwemmen. Aanvankelijk met busvervoer naar het bad in Wyck en Heer. Later te voet, na het gereedkomen van het zwembad de Dousberg.

Februari 1970 vertrok dhr. Quaedvlieg naar Amsterdam en werd dhr. Moers de leiding van de hele H. Geestsschool opgedragen. Een tijd zijn wij een van de grootste lagere scholen van Nederland geweest: ruim 700 leerlingen, verdeeld over 20 klassen, 2 remedial-teachers en 'n ambulante hoofd.

Door dit grote aantal waren we bijv. verplicht 2 speelkwartieren na elkaar te houden, een voor klas 1 t/m 3 en een voor 4 t/m 6.

Eveneens door dit grote aantal waren er van de verschillende leerjaren 3 of 4 parallelklassen. Dit bood ons de mogelijkheid om voor lezen, taal en rekenen met niveau-onderwijs te gaan werken.

Ook zijn we in die tijd gestart met onze maandelijkse teamvergaderingen, omdat er steeds meer zaken kwamen die om overleg vroegen. Door de naderende basisschool en het schoolwerkplan werd dit aantal vergaderingen flink uitgebreid.

In dienst van het snel veranderende onderwijs werd ook de apparatuur uitgebreid en ging men intensief gebruik maken van stencil-inbrander en stencilmachine. De kleuren-t.v. met video werd aangeschaft. Een uitkomst was de administratieve hulp en de conciërge.

In 1972 kwam er een nieuwe inspecteur voor het lager onderwijs. Mede door zijn toedoen werden de verbindingsgangen tussen de 3 gebouwen gerealiseerd en waren we niet meer verplicht om door kou en regen van het ene gebouw naar het andere te gaan. Het hout van de raamkozijnen bleek na enige jaren van zo'n

slechte kwaliteit te zijn dat zij begin zeventiger jaren dringend vervangen moesten worden. Telkens moesten 2 klassen ontruimd worden om de aannemer in de gelegenheid te stellen de rotte kozijnen te vervangen door nieuwe. Het onderwijs moest doorgaan, maar deze verbouwing bracht wel heel wat ongemakken met zich mee.

In 1972 zaten op onze school 19 buitenlandse leerlingen (Spaanse, Turkse, Marokkaanse) die door de vreemde taal moeilijk aansluiting konden vinden bij ons Nederlands onderwijs. Op een bijeenkomst met de wethouder, de inspecteur L.O. en een deputatie van de H. Geest school op het stadhuis werd besloten na te gaan in hoeverre andere scholen in de stad ook met dit probleem te maken hadden. Toen bleek dat op alle scholen samen 37 buitenlandse leerlingen zaten. De Gemeente beloofde haar medewerking voor het verkrijgen van de benodigde leermiddelen, de inspecteur zou met "Den Haag" contact opnemen voor de benodigde extra leerkrachten en aan dhr. Moers werd gevraagd de leiding van dit werk op zich te nemen. Aanvankelijk door de leerkrachten zelf, later door een taxi-bedrijf, werden de buitenlandse leerlingen op de diverse scholen opgehaald om ze op een centrale plaats in Maastricht-West en één in Oost aanspreekbaar te maken en extra onderwijs in de Nederlandse taal te geven.

Daarnaast startte ook het onderwijs aan deze buitenlandse leerlingen in hun eigen taal en cultuur en werd door de Gemeente hiertoe een Spaanse, Turkse en Marokkaanse leerkracht aangesteld. Tengevolge van de daling van het aantal leerlingen aan de H. Geest school kon op 1-11-1981 het gebouw aan de Opalinestraat aan de Gemeente overgedragen worden en werd hierin de S.A.M.-school (School Anderstaligen Maastricht) gehuisvest waar bovengenoemd onderwijs nu onder eigen leiding werd voortgezet.

In de jaren 1969 tot 1975 daalde het aantal leerlingen maar gelukkig daalde ook de leerlingenschaal, zodat we nog steeds met 20 klassen konden blijven werken. Vanaf 1975 ging de daling

echter zo snel, van 20 naar 5 klassen, dat vele collega's noodgedwongen ontslagen moesten worden en elders een baan zoeken. Een minder prettige tijd. Gelukkig lijken we het dieptepunt gehad te hebben.

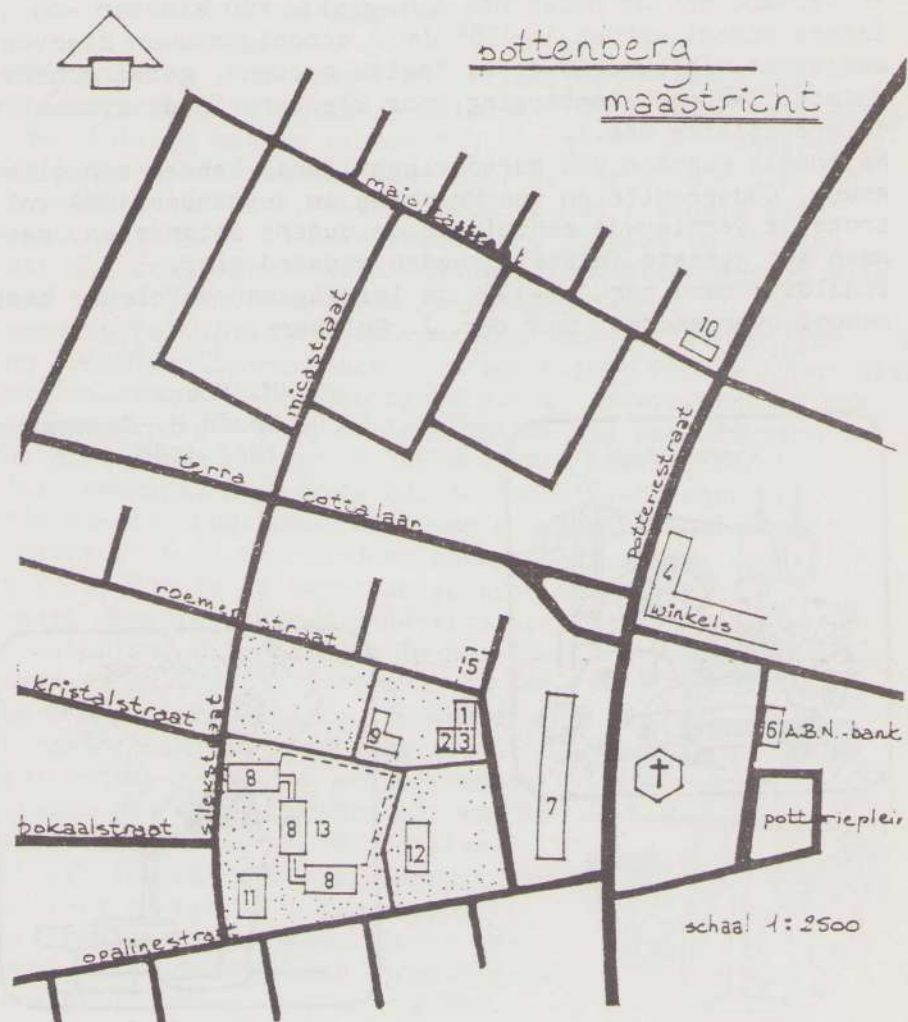
In verband met de naderende integratie van kleuter -en lagere school werden in 1984 de 2 schoolgebouwen hiervoor aangepast. (Kleuter-w.c.'s; "natte hoeken"; gemeenschapsruimte; leermiddelenberging voor kleuters in de gymzaal en de speelplaats enz.).

Na enkele maanden van verbouwingen konden schoolbestuur, oudercomité en leerkrachten in september 1984 vol trots de vernieuwde school aan de ouders laten zien, hetgeen met gepaste feestelijkheden gepaard ging. Tenslotte werd per 1-8-1985 de leiding van de nieuwe basisschool overgenomen door dhr. J. Gulikers.

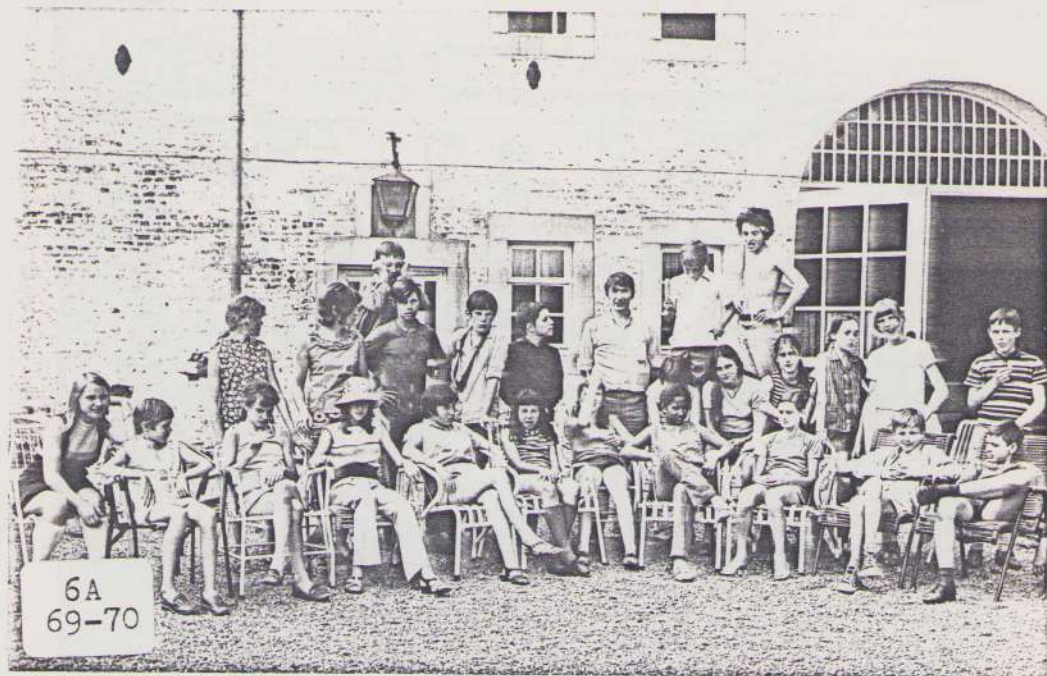
M. Moers
hoofd H. Geest school
1964-1985

PLATTEGROND VAN POTTENBERG

1 noodkerk	8 gebouwen. H. Geestschool
2 noodlokale 100 ond	9 Francesco kleuterschool
3 noodlokale kleuter ond	10 Bombino Hötke
4 "keiderke"	11 1 ^e gymzaal
5 noodspeelplaats	12 2 ^e gymzaal
6 winkels - A.B.N. - bank	13 speelplaats
7 mammoetflat	

leidster Francescokleuterschool '75

FEESTWENS VAN HET SCHOOLBESTUUR

Een goede school voor alle kinderen van vier tot en met twaalf jaar is één van de belangrijkste kernen van een wijk of van een parochie. Doordat zo'n echt democratische instelling alle kinderen opneemt van elke rang of stand en vaak ook van elke godsdienst kan zij functioneren als een goed kloppend hart in een samenleving zoals onze Pottenberg.

Functioneert zo'n school echt zoals wordt verlangd en nagestreefd door allen die erbij betrokken zijn, dan kan een basis gelegd worden voor het leren omgaan, samenwerken en samenleven met elkaar. En dan worden verbreed en verdiept, hetgeen reeds is aangezet in het gezin.

De doelstelling van de school is de ontwikkeling van alle vermogens van verstand en gemoed van de jongens en meisjes die haar bezoeken te bevorderen. Dus ook de ontplooiing van de religieuze en de menselijke waarden. Van persoonlijke aanleg en talenten, van sociale gevoelens, van verruiming van hun belangstelling voor vele goede zaken.

De zgn. nieuwe school, de basisschool, is hierbij misschien nog belangrijker en van meer invloed dan de lagere school voorheen, doordat o.a. in het schoolwerkplan op bovenstaande duidelijk meer nadruk gelegd wordt. Bij de vorming van de jeugd moet aan alle aspecten van het menszijn evenveel aandacht geschonken worden.

De verantwoordelijkheid hierbij van alle betrokkenen - leerkrachten, ouders, bestuur, andere ondersteunende instanties en instellingen - is daarbij nóg groter en dus moeilijker geworden. Onze eerste wens is dat vooral zij, die door hun werk zo nauw met de school verbonden zijn, dit dagelijks zo mogen blijven zien en eensgezind aan idealen blij-

ven werken. Zoals reeds zo vaak in de afgelopen 25 jaren is gedaan.

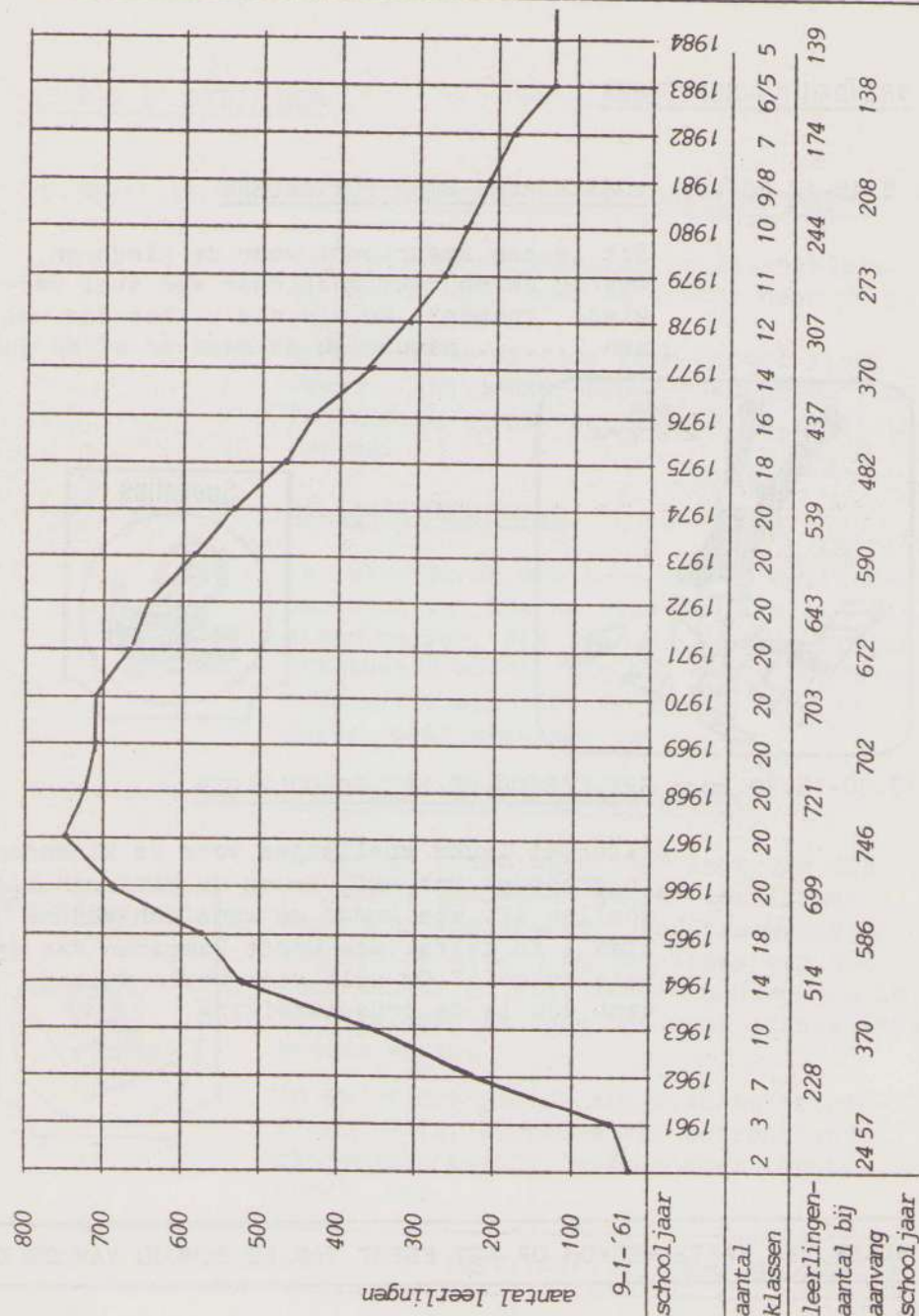
Het schoolbestuur, verantwoordelijk voor de wettelijke instandhouding en het goed functioneren van deze zo belangrijke kleine gemeenschap, wenst alle mannen en vrouwen die zich in de afgelopen kwart eeuw voor de ontwikkeling, het welzijn en de toekomst van de jeugd in onze wijk hebben ingezet, van harte geluk met het vele goede dat werd bereikt en wenst alle medewerkers en medewerksters van nú en van de toekomst blijvend succes met hun werk in de H. Geest-school in de komende, ongetwijfeld niet altijd even gemakkelijke jaren.

september 1986

Stichting schoolbestuur
"Christus Hemelvaart"
Pottenberg
Maastricht

GROEI EN DALING VAN HET LEERLINGENAANTAL

VRIJDAG 19 SEPTEMBER

8.45-12.00 uur: VOSSENJACHT DOOR POTTENBERG

Dit is een speurtocht voor de kinderen, waarbij ze op zoek gaan naar een stel verklede "vossen". En wie die vossen dan wel zijn?..... natuurlijk de meester of de juf !

13.30-15.30 uur: SPELCIRCUS OP HET SCHOOLPLEIN

Allerlei leuke spelletjes voor de kinderen. In groepjes van vijf werken de kinderen tien spellen af. Wie wordt de kampioen van de klas? En zelfs: wie wordt kampioen van de hele school? Om half vier weten we het, want dan is de prijsuitreiking.

ZONDAG 21 SEPTEMBER

10.30-11.15 uur: H. EUCHARISTIEVIERING (OPENLUCHTMIS)

Deze mis wordt gehouden op de speelplaats. Bij slecht weer gaan we echter naar de parochiekerk.

Thema van de mis is: "Een school viert feest". Het jongerenkoor "Ascension" van Pottenberg zorgt voor de muzikale opluistering.

11.15-12.00 uur: BALLONNENWEDSTRIJD

We laten eerst een tros met 25 ballonnen de lucht in. Daarna elk kind zijn of haar eigen ballon, die door de meester of juf uitgedeeld wordt. Wie het verst komt, heeft prijs..... maar dat is bijzaak. Het is nú feest, daar gaat het om !

15.00-18.00 uur: OPEN HUIS IN DE H. GEESTSCHOOL

De school staat open voor iedereen die een kijkje wil komen nemen: leerlingen van nu en van vroeger, oud-leerkrachten, oud-bestuursleden en oud-leden van het oudercomité en alle andere mensen die in de afgelopen 25 jaar met onze school verbonden waren.

In en om het gebouw zijn diverse attracties, zoals: luchtkussen, buttonstand, pannekoekkraampje, stokkenschapje, hobbymarkt, enz.

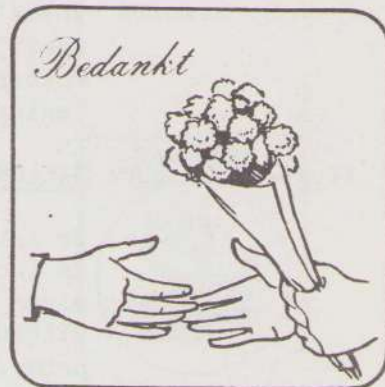
ALLEN VAN HARTE WELKOM OP HET FEEST VAN DE SCHOOL VAN DE KINDEREN. HET FEEST VAN POTTENBERG, HET FEEST VAN ONS ALLEMAAL !

Voorzitters schoolbestuur:

Eerw. Heer J. Hulsmans	1960-1968
Dhr. van Spanje	1968-1970
Dhr. Bos	1970-1972
Dhr. Gemmeke	1972-1982
Dhr. Martin	1982-1985
Dhr. Stijnen	1985-

Voorzitters oudervereniging

Dhr. Maas	Dhr. Vermeulen (+)
Dhr. Hendriks	
Dhr. Croes	
Dhr. Stijnen	
Dhr. De Graaf	
Dhr. Besseling	
Dhr. Candel	
Dhr. Beugels	

Hoofden lagere school:

Dhr. Quaedvlieg	1961-1970
Dhr. Moers	1964-1985
Dhr. Gulikers	1985-

Hoofden kleuterschool Francesco:

Mevr. van Domburg
Mevr. Servais
Mevr. Krol
Mevr. Herben
Mevr. Stassen

Hoofd kleuterschool Bambinohöfke:

Mevr. Honnée

Het spreekt vanzelf dat, toen pastoor Hulsmans en het kerkbestuur in 1960 met de parochie Pottenberg begonnen, aan een katholieke school dachten.

Als ik in de Pottekijker - het wijk - en parochieblad van die dagen - blader, kom ik voortdurend de H. Geest school tegen. Ik lees over de moeilijkheden bij het zoeken naar lokalen, over schoolreisjes, school - en klasmissen en welke vragen van de katechismus kinderen van verscheidene klassen te leren hebben. Maar dat is dan 25 jaar geleden.

Nog altijd is de H. Geest school een katholieke school, al vindt U er minder berichten over in het parochieblad.

De school is volwassen geworden; en zoals dat bij groei en volwassen worden past, vraagt men zich af: wat is dat katholiek zijn van de school?

Men zal U zeggen: de pastoor komt er en doet mee, er worden godsdienstlessen gegeven, aan Eerste Communie en Vormsel wordt ruim aandacht gegeven. Maar dát maakt een school, ook als zij de Heilige Geest in haar naam heeft staan, niet katholiek.

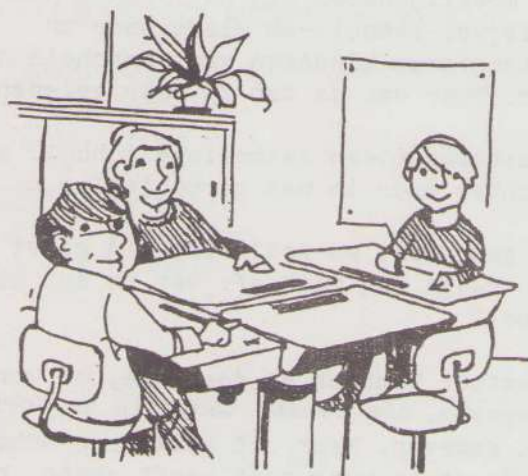
Onze school helpt kinderen vormen of laat kinderen zichzelf ontplooiën tot mensen vanuit een christelijke achtergrond. Het godsdienstige komt er bij de leerkrachten, in de lessen en activiteiten en in de gesprekken daarover voortdurend aan te pas. Maar zeer verschillend, zoals dat mogelijk is en op een gegeven moment gevraagd wordt. Dat is bij de katechese-les anders dan bij de andere vakken uit het leerplan. Het ligt meer in de eigen houding van volwassenen die met kinderen omgaan.

Jezus Christus is daarbij het inspirerende voorbeeld. Uitdrukkelijk wordt Hij ter sprake gebracht, wat Hem voor

ogen stond, hoe Hij met mensen omging.

Als we dat kunnen blijven vasthouden, zal de Heilige Geestschool van Pottenberg zich een katholieke school mogen blijven noemen.

Harrie Houben,
pastoor parochie
Christus Hemelvaart
Pottenberg.

kleuterklas

'76-'77

lagere schoolklas

'78-1979

DE OUDERRAAD, EEN BELANGRIJK DEEL VAN HET GEHEEL

Er zijn mensen die denken dat de Oudervereniging alleen is voor ouders die daar tijd of interesse voor hebben. Vele ouders weten het zelf niet, dus dan bij deze nogmaals: alle ouders, waarvan de kinderen naar de H. Geestschool gaan, zijn automatisch lid van de Oudervereniging Pottenberg. Iets verder gaat de Ouderraad, vroeger het Oudercomité genoemd. Deze Ouderraad vormt de schakel tussen school en ouders. Hier is wel meer tijd en inspanning voor nodig, want éénmaal per maand bespreekt de Ouderraad in een vergadering allerlei zaken die met school te maken hebben.

De Ouderraad en oudervereniging zijn dus onverbrekkelijk met de school verbonden, want op het moment dat de school een kind toelaat, krijgt men niet alleen te maken met het kind alleen, maar begint eveneens het contact ouders-school.

Nu kan dat contact heel beperkt blijven, zoiets van af en toe in school komen voor het rapport. Maar oudercontacten kunnen ook heel intensief zijn. Meedenken, meewerken en het onderwijs waar mogelijk ondersteunen. Dat is hetgeen een ouderraad probeert te doen, in het verleden en ook nú.

Als een school dan feest viert, vieren ook ouders feest. Logisch, want die school gaat ons ouders ter harte. Ons kind geniet daar onderwijs en hopenlijk nog meer dan dat: het krijgt een vorming voor zijn leven, van nu en van later. Op sommige momenten blijf je dan even stil staan en kijk je terug naar wat geweest is in de afgelopen periode en blik je vooruit op wat komen gaat. Een 25-jarig jubileum is zo'n moment. We staan als ouders stil bij hetgeen ons allemaal aan elkaar bindt: de school en de kinderen. En dan is een welgemeend proficiat zeker op zijn plaats!

Harrie Beugels,
voorzitter
Oudervereniging
Pottenberg.

Nú nog ben ik blij en dankbaar, dat ik er 18 jaar heb mogen werken, want het was een fijne tijd, ondanks het moeilijke begin en de niet altijd "gemakkelijke" Pottenbergetjes.

't Mooiste vind ik, dat ik de hele groei en - ik mag ook wel zeggen - bloei!, van de school heb mogen meemaken.

Het gebeurt wel, dat ik blij gestemd thuiskom met de uitroep: "Vandaag is mijn dag weer goed!" en mijn man reageert dan steevast: "Zeker weer iemand van Pottenberg ontmoet?". Hij heeft 't dan meteen bij het rechte eind, want ik vind het heerlijk als ik hoor roepen: "Hoi!. juffrouw Perry, kent U me nog?" en dan volgt meestal een leuk gesprekje met fijne herinneringen.

Ook de ouders waarderen het erg als je nog eens naar hun kinderen informeert en belangstelling toont voor hetgeen ze bereikt hebben.

Als ik door de wijk fiets of loop, denk ik steeds: hier heb ik heel wat kinderen de eerste beginselen van lezen, schrijven en rekenen mogen bijbrengen; hier heb ik blij en ontspannen met hen gespeeld en gezongen, en van hun sprekende gezichtjes genoten, als ik hun verhalen vertelde...

Hier ligt een stuk van mijn leven dat ik nooit zal vergeten.

"Juffrouw" Perry.

23 Jaar geleden was er nog geen gebouw voor de lagere school.

De klassen die er waren zaten verspreid.

Wij zaten met de eerste klas onder de flat aan het Terra Cottaplein op de plaats waar nu de A.B.N. zit.

De bakker (Mariëlle) was er ook al.

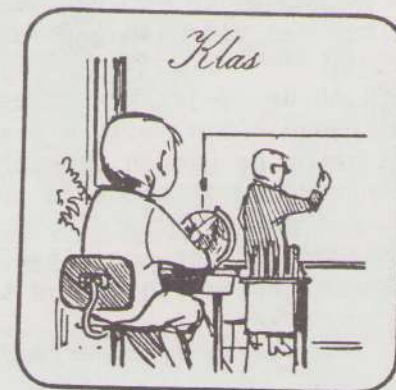
Onder het speekwartier kregen we af en toe een stukje fruitvlaai van de bakker.

Er waren wel veel wespen achter de bakkerij die op het fruit afkwamen, maar die nam je op de koop toe.

Toen het gebouw klaar was en wij allemaal verhuisden naar de Opalinestraat, hebben we nog vaak aan de bakker en z'n vlaaien gedacht.

Heleen Vleugels,
oud-leerlinge
H. Geest school.

DE SCHOOL IN EEN KLEURIG NIEUW JASJE

U hebt in het verhaal van dhr. Moers kunnen lezen hoe er 25 jaar geleden g e e s t-driftig is gewerkt om de school van de grond te krijgen. Het was hier toen de tijd van veel kinderen en van snelle en goedkope bouw.

Intussen is er weer veel veranderd. De twee kleuterscholen en een gebouw van de lagere school zijn afgestoten. Terwijl men in het verleden kon volstaan met het verhelpen van de ergste kwalen, waren de laatste jaren enkele andere ingrijpende operaties nodig. Eerst kwam er een heuse interne verbouwing, om de kleuters een aangepast onderdak te geven in de H. Geest school. Er kwamen nieuwe gezichten en nieuwe kleurtjes in het gebouw binnen; ook een nieuwe hoofdleidster.

Geleidelijk aan groeiden we naar de nieuwe basisschool: didactische inzichten kwamen in ontwikkeling, er kwamen wat andere behoeften, het bestuur onderging een verjongingskuur en er kwam een nieuwe directeur. Het sfeertje is daardoor ook wel wat veranderd. Had je vroeger eerder de indruk dat er veel voorname mensen (Dames en Heren) in -en uitliepen, nu zijn het intussen mensen met een vóórnaam geworden.

Zo heeft nu de 25-jarige ook een kleurig jasje aangekregen: rood, blauw, wit en geel lopen door het gebouw, ook via de op de gangen aangebrachte publicatieborden. De buitenkant wordt eveneens opgeknapt. Klapstuk is de nieuwe lerarenkamer: in deze plezierige ruimte komt het team gemakkelijk tot creatieve gedachten tijdens de wekelijkse vergadering, en gewoon tot rust inde dagelijkse koffiepauzes. Ook het bestuur en de ouderraad vinden er een ruimte die

Sint in
de kleu-
terschool
(1971)

Carnaval
in de
kleuter-
School
(1983)

H. Geest school (Maastricht 1981)

1981

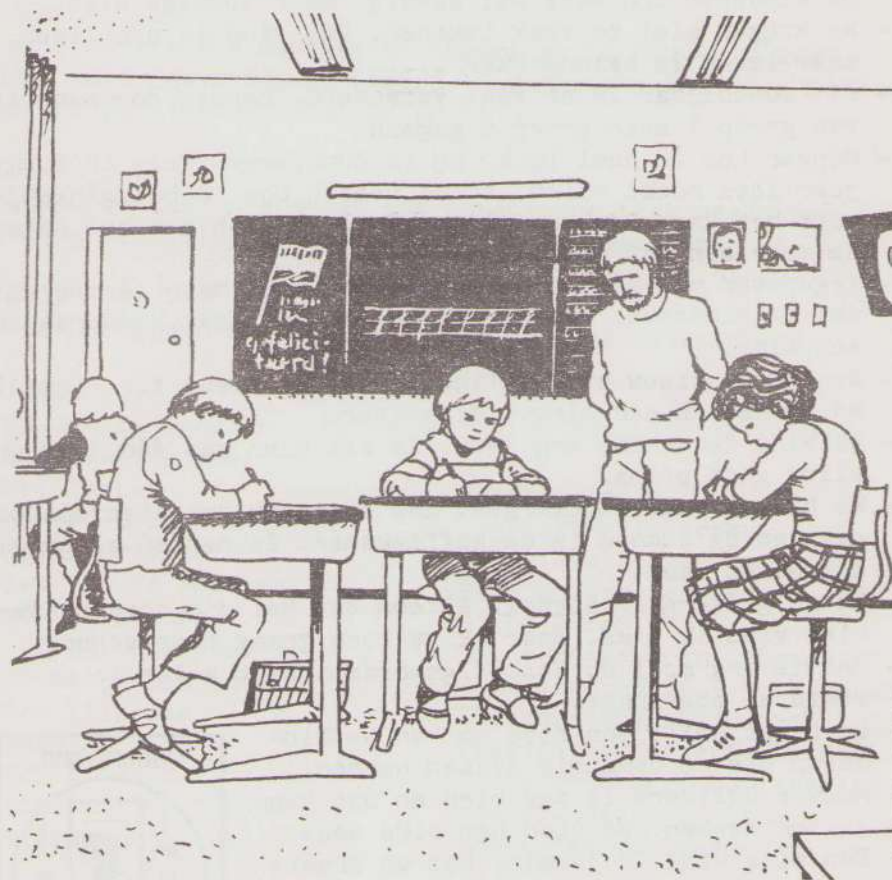

H. Geestschool
Maastricht 1983

1983

stimuleert om een bijdrage te leveren aan het onderwijs
van...
laten we zeggen de komende 25 jaar!

Kees van Cuyck,
lid schoolbestuur.

Wat vinden de huidige schoolkinderen van hun school ? Die vraag stelden we aan groep 8 (klas 6) en de kinderen maakten er een opstelletje over. Hieronder volgt een "bloemlezing" daaruit. Lees en overtuig U zelf

- Van de nieuwe basisschool vind ik het leukste dat we nu Engels krijgen.
- De kinderen zijn best wel aardig, maar sommige niet.
- We krijgen niet zo vaak tekenen. Dat vind ik niet leuk, maar leren is belangrijker
- Dit schooljaar is er veel veranderd. Meneer Boermans is van groep 7 naar groep 6 gegaan.
- Meneer Loe is heel leuk. Hij is conciërge. Toen ik vorig jaar iets moest halen, stond meneer Loe in het gangetje voor het kamertje van meneer Gulikers met een bal tegen de muur aan het gooien.
- Tegenover vroeger is de school ook veel meer veranderd met de kinderen. Vroeger zaten er veel meer kinderen in een klas.
- Er is een nieuw overblijflokaal en een nieuw t.v.-lokaal en we hebben een nieuwe directeur.
- Ik vind de school erg leuk. Ik zit hier pas één jaar en alles gaat prima.
- We hebben vier conciërges. Eén staat bij het stenzelapparaat en de andere in de koffiekamer. Ze hebben allemaal hun eigen taak.
- Ik ga graag naar school. Alleen dat met die combinatieklas vind ik niks. Maar ik ga toch graag naar school.
- Het is erg mooi op school geworden. Want alles is geverfd en opgeknapt.
- Er hangt zelfs een foto op van de kinderen die de communie gedaan hebben.
- Meneer Gulikers is pas hier en dat kun je ook merken. We zien hem elke week.
- Een ding vind ik jammer. Dat we Fraats niet krijgen. Want dan gingen we zeilen.
- Ik vind de school goed en ook leuk. Ik hoop dat de school nog vele jaren mag doorgaan

DANKJEWEL

aan alle ouders die hebben meegewerkt aan de diverse onderdelen van deze jubileumviering: de begeleiding van de vossenjacht en van het spelcircus, de voorbereidingsgroep van de mis, de ouders die ballonnenwedstrijd regelden en de ouders die meehielpen tijdens de open dag.

DANKJEWEL

aan alle ouders die meewerkten tijdens de "school-klusdag", toen er werd geverfd, getimmerd en gepoetst. Daardoor ziet de school er weer een stuk beter uit.

DANKJEWEL

aan leerkrachten, die naast hun lesgevende taak veel uren in de voorbereiding van dit feest hebben gestoken.

DANKJEWEL

aan bestuursleden en ouderraad voor de fijne medewerking.

DANKJEWEL

aan al die ondernemers die ons geldelijk steunden of prijzen ter beschikking stelden:

Slagerij Verhey
Supermarkt Erkens
Hobbyzaak Creatief
Drogist van de Nobelen
Spaarbank Limburg
Café 't Pottemenneke
Bloemisterij Muytjens
Electro Tilmanns
ABN-bank
Bakkerij Bindels
Tankstation "Op d'n Haos"
Verenigde Spaarbank

Slagerij Daems
Tabakswinkel Escoma
Pers-foto Harrie Beugels
Bata Brusselsepoort
Disco "Charly"
Counterrestaurant "Brussel"
Aannemersbedrijf v. Kan-Jonger
Stucadoorsbedrijf Vrösch
Tegelzettersbedrijf Hilhorst
Schildersbedrijf v. Tiggelen
Dakdekkersbedrijf Efha
Boekenhandel Yendor

DANKJEWEL

aan iedereen die op welke manier dan ook betrokken is bij onze school en een bijdrage levert in welke vorm dan ook.

SLOTWOORD VAN DE DIRECTEUR

In augustus 1985 zette ik voor het eerst als nieuwe directeur mijn voet in de H. Geest school. Onwennig, onzeker en onbekend. Nu, een jaar later, begin ik al aardig ingeburgerd te raken in "de school van Pottenberg". Kinderen, ouders, collega's en bestuursleden, ik ben er in de loop van het afgelopen schooljaar mee vertrouwd geraakt. En dan komt zo'n jubileumviering. Je bent nog maar net ingewerkt of een mijlpaal komt op je af. Hoe moet je daar nu tegenover staan ?

Snuffelend in oude archieven en foto's merkte ik dat deze school een bewogen geschiedenis achter de rug heeft. Het historisch overzicht van dhr. Moers geeft dat duidelijk weer. Een geschiedenis, waaraan velen hun steentje hebben bijgedragen: oud-leerkrachten en oud-bestuursleden, oud-leerlingen en hun ouders en oud-leden van het oudercomité. Naar hen gaat dan ook mijn dank en respect voor hetgeen zij opgebouwd en in stand gehouden hebben.

Maar een school is niet alleen geschiedenis. We leven ook in het heden en kijken naar de toekomst. Steeds meer merk ik een positieve houding van alle betrokkenen ten opzichte van de school. Zo ook bij de viering van dit jubileum. Mensen hebben allerlei klussen opgeknapt, festiviteiten voorbereid en urenlang vergaderd ten dienste van de school. Op die manier kan "de" school uitgroeien tot "onze" school. En daar moeten we naar toe: "ONZE HEILIGE GEESTSCHOOL", want school dat is niet alleen dat gebouw, maar wij allen samen. Dankjewel aan allen die dat woordje "samen" willen onderstrepen. Een speciaal woord van dank aan al diegenen die hebben meegewerkt aan deze jubileumviering. Merci !

Jan Gulikers,
directeur H. Geest school.